

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részé-
 illető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk.
 —
 Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

A régi nóta folytatása.

Pécs, 1898. január 14.

A magyar kormány és hűséges támogatói megkönnyebbülten lélegzettek fel, mikor a Bánffy provizóriumos javaslata várakozás ellenére már ez év első hetében keresztül ment a képviselőház retortáján, mert most már biztosra vették, hogy a bécsi parancsot, a vámközösségnek minden áron való fentartását sikerülni fog alkotmányos uton is keresztülvinni, nekik pedig ez létérde-
 kük, mert hisz abból élösködnek, hogy a bécsi parancsokat idehaza az alkotmányos formákba bujtatva végrehajtsák.

Ausztriában is jól indult minden s már hirdették is az új osztrák miniszterelnök nagy sikereit, a ki békülékeny hangulatot tudott teremteni a pártok között. Lám, a németek belemennek a cseh tartománygyűlésbe, a csehek belenyugosznak a nyelvrendelet visszavonásába; szinte öröm lesz ezután a Reichsrathban tárgyalni; nem lesz ott többé dühöngés egymás ellen, legfőleg a magyarok ellen; a vám- és kereskedelmi szövetség megújítása biztos, ha a Reichsrath minden kívánságát teljesítjük, s hol van az a magyar mameluk kebel, a mely meg ne adna mindent, amit az osztrák sógor szemé-szája megkíván, csak sikerüljön az egyezés.

Hisz kimutatták a kormány fizetett

hirharangjai, hogy önálló gazdasági berendezkedés mellett Magyarország tönkre-
 megy, mert eddig is csak Ausztria hitele tartotta fenn bennünk a lelket; követendő mintaképül állították elénk az orosz muzsikot, a ki megrémült a neki felkinált szabadságtól s rimánkodva kérte a cáratyust, hogy tartsa továbbra is a járomban, legalább biztosan kijár neki az abrak.

De hát azoknak az optimistáknak, kik nem látva bele a dolgok mélyébe, bizton reménykedtek, hogy egypár békegalamb szárnycsattogása le fogja csendesíteni a viharkorbácsolta haragos hullámokat, alaposan lehütötte a kedvét az osztrák tartománygyűlések magatartása, a melyek mindegyikében vígan tombol tovább a nemzetiségi szenvedély s nyugodt tanácskozásról szó sincsen.

A prágai tartománygyűlésen megjelentek ugyan a német képviselők is, de nem a béke olajágával, hanem ugyanazzal a harci kedvvel, a melylyel a bécsi Reichsrath termét rendőri asszisztenciával odahagyták. Hogyan is lehetett volna várni, hogy a németek, akik a Reichsrathban a németségnek az egész birodalomban való hegemoniájáért vívták a kemény tusát, a cseh tartománygyűlésen köszönettel vegyennek tudomásul a német nyelvnek tett némi engedményeket?

Nekik nem egyenjogusítás, hanem a

németség uralma kell Ausztriában, mert Ausztria csak addig maradhat egységes állam, míg német marad s azért folytatják az élethalál harcot minden törekvés ellen, a mely a birodalom bármely tartományában is a németen kívül más nyelvet akar a hivatalos nyelv jogaiba ültetni. De viszont az is természetes, hogy a csehek, a lengyelek, mint régi nemzeti államok történeti hagyományainak letéteményesei, érvényesíteni akarják nyelvükben nemzeti-ségüket s alkotmány adta befolyásukat erre a célra fel is használják.

Szó sem lehet tehát róla, hogy az ott duló fajharc az alkotmányos faktorok működését ne uralja továbbra is, különösen pedig, hogy egészséges birodalmi parlamenti működés állhasson be, mikor még a tartományi gyűlések is, a hol pedig mégis tömörebben csoportosulnak az egyes árnyalatok, áldatlan nyelvi és nemzetiségi versengésekben emészti idejüket s erejüket.

Ime, látjuk mire vezetett az a nagy hozsannával fogadott tény, hogy a németek belementek a cseh tartománygyűlésbe. Bouquoi gróf, csehországi nagybirtokos indítványt tett a prágai tartománygyűlésen, hogy a nyelvkérdésnek Csehországban leendő rendezése végett bizottság küldessék ki, mely aztán tegye meg erre vonatkozó indítványait. Köztudomásu dolog volt, hogy ez az indítvány a kormány kezdeményezé-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A T. H. egylete.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Hogy halad az idő! Már tíz éve!
 Hogyan történt? Elmondom.
 Ezelőtt tíz évvel, — beállit hozzám komor ábrázattal Szeibert Fülöp szabóm és felindulástól reszkető hangon kérdezte, hogy fizetek-e valamit a számlámra.

Én nyugodtan, de határozottan kijelenttem előtte, hogy ne féljen semmit — nem fogok fizetni.

— De Frimm kollegámnak fizetett!

— Uram, ön téved. Azonban, hogy megnyugtassam, jöjjön velem, akárhány hitelezőmhöz elvezetem, és tapasztalni fogja, hogy konzekvens emberrel van dolga; ha azt mondom, hogy nem fizetek, hát akár két anyóst vehet rá, hogy nem fizetek.

És vittem mindenüvé, akinek csak tartoztam, mindnyájan lelkesülten jelentették ki, hogy még egy árva filléremet sem látták soha. Szeibert megindultan rázta meg jobbot és elrohant.

És kérem a derék Szeibert, hogy menyire meg volt hatva konzekvenciámtól, kiviláglik abból, hogy ő a megteremtője a T. H. (Tihanyiék hitelezői) egyletnek.

Nem kimélve fáradságot, járt-kelt, míg

magasztos célját elérte. Az ő buzgóságának eredménye, hogy a T. H. megalakult.

Ha figyelembe vesszük, hogy emberfölötti erőbe került már maga a szegénylős hitelezők kipuhatólása, kik eltagadták követeléseiket! ? ámbár szegény ember vagyok, de meg kell vallanom, hogy derék dolgot végzett, mert a Szeibert ur által összeállított hitelezők névsorában néhány százat találtam, kiknek neveikre csak nagynehezen emlékeztem magam is.

De térjünk a dologra.

Csendes téli reggelen egy küldöttség tisztelgett nálam. Várakozniok kellett, mivel az ingemet mosták, s míg megtaláltam a feleségem hálóréklijét, vagy tíz percbe került.

Végre kimentem a küldöttség elé a konyhába. Három tagu küldöttség volt, szalonruhában, kik a spórherten állottak, mivel a kicsi konyhában az éktelen nagy mosóteknőtől nem értek el kellőleg.

Reinisch Antal polgári és katonaszabó, Beck Lajos kalaposmester és Szeibert Fülöp szabó urakból állott a küldöttség.

Üdvözöltem az urakat és kívánságukat tudakoltam, mire Reinisch ur, nagyobb szabásu beszédben, telve szóvirágokkal, költői lendülettel ecsetelte jövetelük célját.

Férfias, sohasem ingadozó konzekvens eljárásom hitelezőim irányában, mélyen meghatotta őket, kik oly szerencsések, hogy kifizetetlen számlákat őrizhetnek nagybecsű személyemtől. E meghatottságból kifolyólag elha-

tározták, hogy egyletté tömörülnek és egyesült erővel azon munkálkodnak, hogy ez az igazán hézagot pótló egyesület gyarapodjék, viragozzék.

— De az egylet célja? — kérdém.

— Tisztelt férfit! az egylet célja, hogy azon hitelezők, kik oly szerencsések voltak önnek szállítani, és ennek következtében talán zilált anyagi viszonyok közé kerülnének, az egyesület által támogattnak és elhalálózásukkor az egyesület által tisztességesen eltakarítottatnak.

— Helyes! dicsértem az előadót, mire a két tag éljenzett.

— Azért jöttünk tehát, városunk nagy fia, hogy beleegyezésedet kikérjük arra, hogy nagy nevedet használhassuk egyleti címünkül.

— A meghatottságtól, uraim, nem válaszolhatok többet, csak annyit, hogy nemcsak, hogy megengedem, sőt kérem, legyenek meggyőződve, hogy eme ajánlatuk, illetve kérésük, büszkévé tett.

Zajos éljenzés között lesegítettem az urakat a tüzhelyről s aztán belső termeimbe vezettem őket, mi áll egy szobából, melyben a felületes szemlélő zongorát vél látni egy letakart butordarabban, pedig az mángorló, melyet az »urasági táblaterítők ifjusága« majálisan tombolán nyertem.

Két üveg cognakot raktam az urak elé, az egyikből ők ittak felváltva, a másikkól én, de én csak egyszer, mert szerencsémre észrevettem, hogy kékiköt iszom.

Azután hogy az ő üvegjük üres lett, ér-

szére lett megtéve, mert a kormány a kiküldendő bizottság útján akarta a németeknek teendő engedményeket indítványba hozni; de a németek is tudták, hogy ezek az engedmények nem fognak odáig terjedni, hogy a német nyelvnek egész Csehországban való hivatalos jellegét biztosítsák, a miért is a nyelvkérdésnek a tartománygyűlés által való rendezését ellenzik s azt a Reichsrath által hozandó birodalmi törvénnyel akarják keresztülvitetni.

Ez adott okot az első összeütközésre, mely tegnap a prágai tartománygyűlésen kitört. A Bouquoi-féle indítvány tárgyalása volt napirenden s minthogy az indítványt tevő nem volt jelen, helyette Lobkovitz herceg, tartományi főnök vállalta magára az előadói tisztet és cseh nyelven kezdett el beszélni.

Erre a németek mint egy adott jelre elkezdtek tombolni egészen rajzárti mintára. „Beszéljen németül! nem értünk csehül!” kiabáltak a szónok felé, mire a csehek felugráltak helyükről s ökleikkel fenyegették a németeket. Hogy e közben nem a legudvariasabb megszólításokkal tisztelték egymást fejbe, az képzeltető. Mikor aztán a nagy zaj valamennyire lecsendesült, a tartományi főnök abban a hiedelemben, hogy ezzel a viharok újabb való kitörését megelőzi, németre fordította a beszédet. Persze erre a cseh többség padjairól indult ki a fergeteg. „Beszéljen csehül! Nem tűrünk ilyen sértést! Micsoda komédiázás ez?” Ezek és ezekhez hasonló kiáltások reszkettették meg a levegőt, sőt az ifju-csehek egyrésze tüntetőleg ki is vonult a tereméből.

Ime ez volt a nyitánya annak a nagy beküldési szimfóniának, a melynek feladata volt az osztrák parlamenti viszonyok gyógyulását ország-világnak hírül adni. Be kell már most látniok a kecske-káposzta poli-

zékenyen elbucszunk egymástól. Harmadnap meghívót kaptam az alakuló gyűlésre; az utcák sarkain öles plakátok hirdették a város legujabb szenzációját.

Eredetileg a »Hattyu« teremben akarták megtartani az alakuló közgyűlést. De a terem kicsinek bizonyult, tehát a tornacsarnokban gyülekeztek.

Midőn a tornacsarnok elé értem, már alig lehetett a hullámzó sokaságtól járni; és ez mind az én hitelezőm! Tizennégy gyalog és hat lovas rendőr tartotta fenn a rendet, ötven karszalagos rendező intézkedett a bejárásoknál, hogy csak olyan hitelezők jussanak a helyiségbe, kiknek tíz éve hogy már tartozom.

Interveniáltam. Sajnáltam, hogy annyian künnszorultak.

— Nem lehet könyörgöm, mondá az egyik rendező, kell hogy disztinváljunk, másképp még a tornacsarnok is szűknek bizonyul.

Egy családapát épp akkor utasítottak ki; megtudták, miszerint csak potom öt éve, hogy hitelezőm. Másnap halántékon lőtte magát szegyenében.

Dörgő, orkászserű éljenzés, kendő lobogtatás fogadott, midőn beléptem és a rendezőség a diszüléshez vezetett.

Megejtették a tisztikar választást.

Soha ilyen versengést!

Elnök lett közfelkiáltással Szeibert Fülöp szabómester. Alelnök: Fürst Zsigmond sörkereskedő. Jegyző: Reinisch Antal szabómester. Titkár: Beck Lajos kalaposmester.

tikusoknak is, hogy a szakadás az osztrák pártok között sokkal mélyebb, a viszálykodás sokkal jobban elmérgesítette a kedélyeket, hogysem félrendsabályokkal, palliatív engedményekkel a parlamentet rendez kerékvágásba zökkenteni lehetne. A németeket csak régi uralmuk helyreállításával lehet kielégíteni, de ha ezt a nemzetiségek s különösen a csehek rovására meg is próbálnák, ezek hagynák cserben a kormányt s folytatnának nem kevésbé elkeseredett harcot ellene.

Kétségtelen tehát, hogy vagy a kecskének, vagy a káposztának, de egyiknek okvetlenül pusztulnia kell s így semmi kilátás rá, hogy a Reichsrathban, hol ezek együvé kerülnek, hamarosan helyreálljon a rend és a béke. Eljön majd a május, de még a december is s a kiegyezéssel mindig ott leszünk, a hol most állunk, pedig azt talán még Bánffy báró sem gondolja komolyan, hogy még egy provizórumot túléljen.

De viszont az is alaposan csalódnék, aki azt hinné ilyen körülmények között, hogy a magyar kormány most már hozzálát az önálló gazdasági berendezkedés előkészületeinek megtételéhez. Szó sincs róla; ha egyszer már bizonyossá lesz, hogy az újabb terminus is eredménytelenül fog letelni, akkor nem ideiglenesen, hanem állandóan tartjuk fenn a vámszövetséget az abszolút Ausztriával, hisz ugyis csak a formában lesz köztünk különbség: a lényeg mind a két félnél ugyis az abszolútizmus.

Hirek.

Pécs, 1898. január 14

Nincs többé vénasszony!

A fenti merész, sőt kissé hihetetlenül hangzó kijelentést lapunk egyik barátja kockáztatta meg a minap előttem. Én csóváltam a fejemet, bár talán jogosabb lett volna, ha az ő fejét csóválom vala meg s így feleltem:

Pénztáros: Frimm József szabómester. Igazgató: Hromecsek János foltisztító. A választmányba választottak: Az országszineire való tekintetből: Roth Áron, Weisz Dávid és Grün József szatócs urak, azután három hentes, három mészáros, két tejsarnokos, két fakereskedő, három szenesember, öt fodrász, egy sörfőző, két borkereskedő és két sütőmester.

Általános figyelem között beszélt az elnök, ki kifejtette az egylet célját és a jövőre való programot.

Azután elérzékenyülten hívta fel a tagokat, hogy rendületlenül tartsanak ki amellet a zászló mellett, melyet csak ezután szereznek be és ne engedjék soha, hogy ezen a zászlón valaha is folt essék! . . .

— Az se nem baj! kiáltja közbe Hromecsek pecsétisztító, ingyen megtisztít in itet zászlót.

Zugó éljen és lelkesült taps jutalmazta az igazgató önzetlen ajánlatát.

Koncsicska József cipésmester pártolólággal beszélt azután

— Mélyen tisztelt közgyűlés! Tudomásomra jutott, hogy némely hitelezők nem áttallanak Tihanyi urhoz járulni azzal, miszerint engedné meg nekik, hogy számlájukat tízéves számlák gyanánt mutathatnák be, hogy aztán így egyletünk tagjaivá lehessenek.

— Pfuj! gyalázat! kiálták.

— Neveket kérünk!

A csend helyreállta után Gindl Alajos ur határozati javaslatot ajánlott elfogadásra.

— Halljuk!

— Tudom! Nincs többé vénasszony, mint ahogy nincs kopasz fej, tyukszem s egyéb kellemetlenségei az életnek.

— Ne gunyolódj Mefisztó! — viszonzá hizelegve a nagy feltaláló. Be fogom neked bizonyítani, hogy milyen szép pénzt fogok megtakarítani ebből az üzletből! — ugye te ujságíró vagy?

— Nem tehetek róla!

— Sohase mentegetőzzél! Tehát egy hirdetést fogsz leadni az ujságodban; természetesen utólagos fizetés mellett.

Elvettem a papírost s másnap nagy fekete betűkkel a következő hirdetés jelent meg az ujságban:

Nincs többé vénasszony!

Bárki megfiatalodik tetszés

szerint!

Szenzációs!!!

B. 15.

Vagy egy hétig nem találkoztam a barátommal s jóformán el is felejtettem a vállalkozását, mikor ma elibe hozott a véletlen.

— Nos! mi történt? — kérdeztem tőle.

— A hirdetéssel? Hja barátom nagy dolog volt ez.

— Nem mesélnéd el?

— A legnagyobb örömmel. Legalább megtanulod, hogyan kell olcsón és gyorsan pénzt szerezni. Figyelj tehát: a hirdetésre annyian tudakozódtak a B. 15. jelige után, hogy a kiadóhivatalnak külön embert kellett szerződtetni, aki kielégítse a kíváncsiakat. A lakásom előtt pedig lovas rendőröknek kellett kordont vonni, annyi volt a jelölt.

— És te mit csináltál?

— Huszonöt asszonyt beeresztettem a »rendelő« szobámba. Ott kijelentettem nekik, hogy a »kura« 50 forint, mely összegnek fele előre fizetendő. Huszonötször huszonöt forint! tudod mennyi forint ez?

— Sok forint!

— Helyes! Tehát beszédtem a sok forintot, aztán egyenként bediktáltattam a hölgyekkel éveiknek számát. Csunya liszta volt; 75, 65, 60 ezek az évek váltakoznak legsűrűbben. Azzal elbocsátottam »pacienseimet« s megkértem őket, jelentkezzenek három nap mulva.

— Nos? És?

— Három nap mulva, mikor pontosan beérkeztek, kijelenttem nekik, hogy az auspiciumok kedvezők, a »kura« feltétlenül sikerül.

— Tisztelt urak! Magas megjelenésével bennünket megtisztelő Tihanyi . . . (zajos éljenzés) ur halhatatlan érdemei fejében azt ajánlom, hogy nevezett ur ércebeöntessék . . . (hangos tiltakozások részemről) akarom mondani — folytatja a szónok — hogy neki szobrot állítsunk, valamely köztéren (a Putur-lukban, kiáltja egy hang).

— Kérem ne zavarják a szónokot! — dörgé az elnök.

— Továbbá indítványozom, hogy egyleti zászló beszerzése céljából gyűjtést indítsunk (a karzat kiürül), hogy egyleti jelvényeket hordjunk a kalapunkon, hogy zászlóanyát keressünk.

— Éljen özvegy Köberlingné szülésznő! annak is tartozik Tihanyi ur egy gyermekszülés után.

Minden indítvány lelkes éljenektől kísértetvén, a közgyűlés, miután a jegyzőkönyvet hitelesítette, bezáródott.

A következő hónapokban lázasan dolgozott az egylet, s május végén már nagyszerűen sikerült dobálással és szépségversennyel, meg táncpal, mely aztán másnap délig tartott, már t. i. nálam; mert midőn négy órakor hazajöttem, a feleségem délig táncoltatott.

Legszébb emlékeim közé azonban azt az estét sorozom, midőn a T. H. egylete fátylaszenével lepott meg november harmadikán, névnapom előestéjén.

Még ma is rejtély előttem, hogy honnan szerezték azt a töméntelen romlott tojást.

Tihanyi Károly.

rülni fog, de véráldozatba kerül. — Egynek meg kell halni közülök, még pedig a legidősebbnek. Minthogy én elvesztettem véletlenül az ivet, melyre éveiknek számát feljegyeztem, kérem kell őket: legyenek szivesek újra bediktálni korukat, hogy a legidősebbet kiválaszthassam?

És a hölgyek?

— Hűségesen bevallották másodszor is korukat. Mikor aztán a liszta másodszor is elkészült, előkerestem az első ivet. Képzelted, micsoda különbözetek derültek ki! Persze egyiksem akart legvénebb lenni — áldozatnak. — Akkor fogtam a két ivet s kimentem a hölgyek közé.

— Rikácsi Leokádia! — szólítottam az elsőt.

— Jelen! — volt a válasz.

— Ön az első iven hatvanöt esztendősként szerepel, míg most ime — saját bevallása szerint — ötven esztendő. *Mint méltóztatik látni, rövid három nap alatt tizenöt esztendőt tetszett fiatalodni!* . . . Ime, találmányom fényesen bevált!

Még be sem fejeztem mondókámat, a második hölgyet még csak nem is szólíthattam a hölgyek máris . . .

— Neked estek?

— Ellenkezőleg. Tapsolni kezdtek!

— Ne mondd!

— De igen. Csak az volt a baj, hogy nem a tenyerüket verték össze, hanem az — arcukat.

Tövis.

Napirend 1898. január 15-én.

Naptár: szombat, jan. 15. — Róm. kath.: Klarissza. — Prot.: Klára. — Görög-kel. (jan. 3.) Malachiás. — Zsidó: S. Semas. — Nap két 7 óra 29 perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor. — Hold két éjféltkor; nyugszik 10 óra 14 perckor délelőtt. Hold utolsó negyede 4 óra 45 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, éjjeli fagy várható.

Polgári Kaszinó estélye 8 órakor.

Veteránok bálja a Scholtz-sörházban este 8 órakor.

Színház: »Coulisset úr«, vigjáték.

— **(A pécsi Katolikus Kör)** rendes évi közgyűlését folyó hó 30-án délután 4 órakor tartja a kör saját helyiségében. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyvhitelesítő két tag kijelölése. 3—6. Alelnök, igazgató, pénztáros és könyvtáros jelentése. 7. Indítványok tárgyalása 8. Számadások előterjesztése és a számvizsgáló-bizottság jelentése. Uj számvizsgáló bizottság kiküldése. 9. Tisztújítás.

— **(A Polgári Kaszinó)** holnap (szombaton) rendezi saját helyiségében tagjai számára, a farsangi idény alkalmából, első estélyét. Az estélyen lesz fölolvasás, a menyinyiben *Kozáry* Gyula, népiskolai hitoktató, olvas fel a jó férj kötelességeiről. A Polgári Daloskör Huber Károlytól népdalokat ad elő; *Taky* Gyula, Loewének »Thom, a lantos« című balladáját adja elő és *Taky* Gyuláné *Schlauch* Anna a »Szultán« operettből fog énekelni *Eckhardt* Antal zongorakiséréte mellett. *Vörös* Nándor dr. pedig a »Repülj fecském« és »Ezt a kerek erdőt« című népdalokat adja elő zongorán. Ebből látható, hogy a kör derék választmánya mindent elkövet, hogy az estély sikerült legyen s a siker bizonyára nem is fog elmaradni.

— **(Halálozás.)** *Hegyi* Lászlóné, szül. *Gadó* Katalin, életének 49-ik évében, meghalt. Temetése szombaton délután 4 órakor lesz a buza-tér 23. számú házból a budakülvárosi temetőbe.

— **(Egyházi hir.)** *Vuicsics* Ivo, a pécsi bosznita ferencrendi szerzetesek volt igazgatója, apostoli vikáriussá nevezetett ki a szerbiai Misszió vezetésére.

— **(Adóelőírások.)** Az általános jövedelmi pótdadó előírásai elkészülvén, folyó hó 30-ig közszemlére a városi pénztárban kitétettek. A negyedosztályu kereseti adó, valamint a haszonüzlettel foglalkozók kereseti adója szintén most van előírás alatt. Az erre vonatkozó adóbevallási iverk nyolc nap alatt átvehető és kitölthetők a városi pénztári hivatalban.

— **(A tizenegyedik szobor.)** A nép, a mely rászolgált, hogy királya szeresse, nagy ajándékot kapott uralkodójától. Öröm mámorában uszott a város, a házak ablakait kivilágították és az iskolákban millió gyermek-ajk kiáltott hozsánna a legjobb, a legnemesebb királynak, a ki diadalmas koronáját meghajtotta a nemzet kegyelettel emlegetett nagyjai előtt. Tíz szobor hirdeti majdán ércben, hogy ez erős népnek nagy hőroszai voltak és dicső királya van. Ez volt az elmúlt esztendő boldog emléke. És most jött az ujév, a legendás forradalmi napok félszázados évfordulója: ötvenedik születése napja a magyar szabadságnak. Király és nemzet közt vége a félreértésnek, most szemben állnak forró szeretettel. A nép szobrot készül állítani a nagy idők emlékének s lassan hordja össze filléreit a szent célra. A nagy ur fejedelmi palotájában meghallotta ennek az uj szobornak a hírét és így szól tanácsosaihoz:

— Legyen meg a tizenegyedik szobor!

S lassan suttogva terjedt tovább a hir, hogy a király a nemzetnek születésnapjára ajándékot szánt s elhatározta, hogy a tizenegyedik szobor felállítását, emlékéért a nemes küzdelemnek és diadalmas békességnek ugyanakkora pénzbeli adománnyal fogja lehetővé tenni, a mennyit a nemzet eddigi gyűjtése kitesz.

— **(A holnapi est.)** Szombat este a multságok estéje lesz. A Scholtz-sörházban a veteránok tartják táncmultságukat s a vidék is kiveszi a maga részét a farsang tiszteletére rendezendő multságokból. Így Szigetvárott a tüzoltók javára lesz bál; Pácsváradon a Kaszinó tart estélyt; végül Szentlőrincen az önkéntes tüzoltó-testület rendez fényes táncmultságot.

— **(A pécsi Vöröskereszt-egylet)** az idén nem rendez farsangi multságot s így elmarad az egyletnek szokásos álarcosbálja. E helyett azonban az elnökség már most tervbe vette, hogy a böjt folyamán az egylet javára a Katolikus Körben felolvasó-estélyt rendez.

— **(Garázda mesterlegény.)** *Klein* Salamon köteles legénynek az a legnagyobb multsága, ha kedvére kitombolhatja magát az utcán s végtelenül tetszik neki, ha botrányos viselkedésével egész sereg járó-kelő figyelmét magára vonhatja. A rendőrség azonban nem hálás az ilyen nyilvános szereplések iránt s a tisztelet-díj helyett majd birságban fogja részesíteni a feltűnésvágyó ifju urat.

— **(A Baranyamegyei Katona-Hadastyan Betegsegélyző-Egylet)** február hó 5-én a Scholtz-féle sörházban összes termeiben farsangi estélyt rendez. Belépti-díj személyenként előre váltva 40 kr. este a pénztárnál 50 kr. Család-jegy (3 személyre) 1 frt. Jegyek előre válthatók az egy-

leti helyiségben (Nepomuk-utca 12-ik sz.) és a rendezőségnel. A zenét vonó- és fuvó-hangszer fogja szolgáltatni. Jótékony-célra adományok köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Frankl Mór Pécses.)** *Frankl* Mór, a hires fejszámoló, ma délután 4 órakor Budapestről Pécsre érkezett, hogy itt holnapután (vasárnap) a Vigadóban két előadást tartson, délután 3 órakor és este 8 órakor. A fejszámolóinak impresszáriója is van, *Kohn* Ede, a kinek névjegye a következő: »*Kohn* Edee, *Frankl* Mór fejszámoló-művész impresszáriója, Budapest, VI., Vörösmarthy-utca 69. I. em. 4.« — *Frankl* Mór Kalocsán Halason és Zentán tartott előadást s folyó hó 2-án *Percel* Dezső belügyminiszter előtt, annak bonyhádi kastélyában is bemutatta csodálatos fejszámoló művészetét.

— **(A káptalan kára.)** A pécsi káptalan kárára pár hónappal ezelőtt lopást követtek el. Az uradalmi pajtából egy kocsi való felszerelést vittek el ismeretlen tolvajok, kiket azonban most mégis kinyomozott a csendőrség. *Gergely* József és *Szűcs* Ferenc, szentiváni lakosok voltak a káptalan megkárosítottai, a kik ellen a vizsgálatot megindította a bíróság.

— **(Ki a legény a csárdában?)** Ezen vesztek össze a szabolcsi kocsmában *Gál* János és *Reguly* Márton. Egyiknél sem volt semmi harci eszköz, a melynek segítségével bebizonyította volna ellenfelének, hogy ő a legény s így a vitatkozás nem is lett volna véres kimenetelű, ha *Gál* Jánosnak egyszer egy ötlete nem támad. Az ötlet pedig az volt, hogy a szék nemesak arra való, hogy azon üljön az ember, de arra is, hogy fejbe üssenek vele valakit. Az ötletet tett követte: felkapott egy széket s azzal véresre verte *Reguly* Mártont. A megvert embernek menekülve kellett elismernie, hogy most az egyszer ellentéle a legény a csárdában; hanem viszonzásképp fel is jelentette győztes vetélytársát a bíróságnál súlyos testisértés miatt.

— **(Lakatos-bál.)** A pécsi mű-, gép-, épület-lakatosok és a rokonszakma munkásai folyó hó 29-én a Scholtz-féle sörházban, *Korodi* Károly zenekarának közreműködése mellett, zártkörű táncvigalmat rendeznek. Belépti-díj előre váltva 50 krajcár; este a pénztárnál 60 krajcár. Jegyek kaphatók *Klenc* Alajos vendéglősnél és a rendezőségnel. A bál tiszta jövedelme a Rudolfinum és a munkásrokkantok egylete javára fordítatik. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Kifosztott pince.)** *Pilisi* Mihály, vörösmarti lakos, a pincéjében helyezett el télire való bort és élelmiszert. Onnan apránként akarta felhordani, de hát ő tervezett és valami enyveskezű jómadár végezett. Mert egy reggelre most feltörve találta a pincéjét és az kifosztva, üresen állt. Kárát sietett bejelenteni a csendőrségnek, eddig azonban nem jutottak nyomába a pince kifosztójának.

— **(Egy kosár narancs.)** *Weisz* Márton, piaci gyümölcsáros, ma reggel egy kosár narancsot akart a piacra vinni. A narancs azonban nehéz volt neki s mikor a *Mária*-utcába ért vele, letette s elszaladt, hogy majd taligát hoz és azon tolja ki a piacra. Azt hitte a jámbor, hogy ha neki nehéz a

kosár, más se bírja addig az utcáról elvinni. Azonban keservesen csalódott ebben a hiedelmében, mert találkozott nála erősebb ember, aki a gazdátlanul az utcán álló kosár narancsot felemelte és elvitte. Mire Weisz visszatért a taligával, már a narancsokat nem találta sehol és a helyett, hogy a piacon árulta volna a narancsokat, felment a rendőrségre és ott bejelentette az esetet. De hogy ki vitte el az utcáról a kosár narancsot, még eddig nem tudják.

— **(A pécsi fodrászifjak bálja.)** Nemcsak a fejművészetnek hívei és ápolói a mozgékony figarók, gyakorolják ők magukat a lábművészetben is, illetve annak legnemesebb fájában a táncban. Hogy ebbeli szenvedélyüknek kedvükre hódolhassanak, rendeztek tegnap este egy bálát, s annak öröme fel-diszitették a Vigadó tánctermet, diszfákkal igen izlésesen, a pódiumra felrendelték a Farkas bandáját és a pénztárnál levő rendezők elé olyan csinos táncrendeket halmoztak fel, hogy a legelegánsabb bálnak is diszére vált volna s azután várták a vendégeket, a kik nem is késtek igénybe venni a szíves meghívást és jöttek fel a csinos, ügyesebbnél ügyesebb toillettekbe öltözött leányok, menyecskék; úgy hogy akadt a szemnek elég nézni valója. Számra nem nagyon sokan voltak a mulatságon, de jókedv volt annyi, mintha az otthon maradtakét is magukkal hozták volna s hogy a kassza körül se legyen hiányosság, arról gondoskodtak a jókedvű és bőkezű mecénások, kik nem sajnálták belépőjegyüket tetemes felülfizetéssel váltani meg. A jól sikerült multság reggel 6 órakor ért véget, a jelenvolt hölgyek névsora a következő: Bernhardt Györgyné, Birgl Mátyásné, Csonka Istvánné, Eilinsfeld Alajosné, Güth Jánosné, Györfvári Imréné, Henge Jánosné, Hoss Györgyné, Hippan Lajosné, Ifkovic Mihályné, Koncsicska Jozsefné, Krisztián Györgyné, Lutz Györgyné, Oberritter Jozsefné, Reinwein Jánosné, Stigler Antalné, Zrinszki Ferenéné, Bibert Erzsébet, Bözenbach Gizella (Szigetvár), Csonka Mariska, Györfvári Teréz, Hippan Erzsébet, Harságyi Ida, Krisztián Mariska, Kubicsék Teréz, Lutz Cilike, Lohr Sarolta, Németh nőv., Oberritter Mariska, Polgár Anna, Paulovits Katica, Reinwein Etelka, Smidth nőv., Stengel Gizella, Stalenberg Mariska, Sztankovics Gizella, Zrinszki Etelka.

— **(Kombináció.)** A tisztelt Háznak nem igen lévén fontos dolga a provizorium javaslat megszavazása óta, most alelnökválasztás készül. Ugyanis Berzevicy Albert az alelnökségről le akar köszönni, a mikor aztán újat kell helyébe választani. Az alelnöki állást a mamelukpárt monopolizálván, már eddig is négy kormányparti jelölt nevét hangoztatják. Ezek Rohonyi Gyula, Groisz Gusztáv, Hyeronimi Károly és Kardos Kálmán. Hogy mi fog majd e kombinációból bevalni, ez a közeljövő kérdése.

— **(Gondatlanság.)** Szabó János, zalátai lakos, egy csomó fát rakott fel a konyhában levő tűzhely mellé, hogy az ott megszáradjon. S aztán becsukta az ajtót s elment hazulról. Mire visszatért, már lángban állott a háza s le is égett minden segítség híján. A tűz pedig nem keletkezett másból, mint a tűzhelyen hagyott fa miatt, a mely meggyu-

ladt és a padlás gerendázata tőle tüzet fogván, leégett az egész ház. A tulajdonos tehát házának pusztulásával fizette meg gondatlanságát.

— **(Kirendelés.)** Kisfaludy Ákos, kir. törvényszéki bírót, az igazságügyminiszter a kaposvári kir. törvényszék területére vizsgálóbírói állandó helyettesül kirendelte.

— **(Öngyilkosság.)** Gayer József, baari illetőségű, 52-ik gyalogezredbeli káplár, Budapesten szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Hogy mi vitte az öngyilkosságra, nem tudják; bizonyára a katonai szigor elől menekülhetett a halálba.

— **(Államsegélyek.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Burger Józsefnének, a hirdi tanító özvegyének évi száz forint nyugdíjpótló államsegélyt, — Brandt Ede, mohácsi állami polgáriskolai igazgatónak pedig évi 200 frt igazgatói pótlékot engedélyezett.

— **(Már ismét fülbevalótolvaj.)** Gyakran adnak hírt arról a rendőri tudósítások, hogy a kis leányok füléből erőszakkal, vagy hízlegésekkel elcsábítva a könnyen hívő apróságokat, kiszedik a fülbevalókat. Ilyen feljelentés érkezett ma is a rendőrséghez Hutterer Mariától, kinek 4 éves Böske nevű leánykáját fosztogatta meg egy ismeretlen tettes fülbevalótól. A tettest kutatja a rendőrség.

— **(Heves argumentáció.)** Vágnöder Vendel újbányai lakos régi haragosa az ottani bírónak Boli Andrásnak. A napokban beállított a lakására és valami régi viszálykodásból kifolyólag perlekedést kezdett vele. Ezenközben a kezében levő fütykőssel olyan hadonázást vitt végbe, hogy kiütött egy konyhaablakot és a bírónak Lajos nevű 27 éves fia 5—6 nap alatt gyógyuló testi sértést szenvedett általa. A csendőrségnél tettes ellene feljelentést, mely lefoglalta corpus delictiként a fütykőt s a tagadó Vágnöder ellen a pécsi kir. járásbírósnál tett jelentést.

— **(Óra-históriák.)** Wolf Ádám, pálinkatőző, a szigeti országut 69. szám alatt, tegnap este két napszámost látott vendégeitül. Mikor a vendégek eltávoztak, kereste az óráját, de az nem volt sehol. Ma reggel bejelentette az esetet a rendőrségnél, a hol megindították a nyomozást, hogy a nyolc forintos óra előkerüljön, a tolvajok pedig a kóterba jussanak. Egy másik óra történetét már kiderítette a rendőrség. Ezt az órát Kispap Lajosnál találták — a mint már irtuk is — s ő azt vallotta, hogy kártyázás közben nyerte valakitől. A dolog azonban úgy áll, hogy Bik Teodortól lopta, a ki részeg állapotban nem vette észre, mikor a derék pajtás elemelte zsebéből az óráját. Kispap Lajos ma már az ügyészségnél várja a nem jól sikerült lopásért megérdemelt jutalmát.

— **(Szőröcsuha és fapapucs.)** A szent Ferenc-rendnek minden magyarországi kolostorában általános a forrongás. Szőröcsuha, fapapucs, tonzura nem kell a magyar barátoknak s kik a kolostorok csöndes falai között nem akarnak lassu halállal elsenyedni, kiöregedni, azok kilépnek a kolostorból. Pécsen is heten léptek ki növendékek, kik az ünnepélyes fogadalmat még le nem tették s kiknek a rendben maradásuk esetén feltételek nélkül alá kellett volna magukat vetni a szigorított rendszabályoknak.

— **(A polgárság bálja.)** A városi szegényház javára február hó 3-án a Vigadó összes helyiségeiben rendezendő polgári bálra már szétküldtek a meghívók. A kik meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, szíveskedjenek a bál rendezőségéhez fordulni, hol meghívóval örömmel szolgálnak. A bál különben mint értesülünk — igen sikerültnek és látogatottnak ígérkezik s találkozója lesz az egész pécsi polgárságnak s alkalmat nyújt, hogy a polgárok saját körükben találkozzanak és az egymás közti jóviszonyt és ismeretséget minél erősebbé és kedvesebbé tegyék. A polgárság bálja hivatva lesz az egész polgárságot egy kedves, fesztelen körben egyesíteni a tarsang alkalmából s kívánatos, hogy ez a bál a következő években is mindenkor megtartassék, mint fényes tanujele a polgárság egyetértésének!

— **(Találtatott)** egy honvédigazolványi könyv. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrbiztosi hivatalban.

— **(Későn szóltak.)** Perger Péter és Breiter Jakab, kurdi lakosok, egyik este hazafelé tartván, két embert láttak egyik utcasarkon, a mint tanácskoztak valami fölött. Az emberek gyanusoknak tűnven fel előttük, meghuzódtak egy sötét helyen, ahol megvárták, a mig az illetők elhaladtak előttük. A két ember valami könnyen végrehajtható dologról beszélt, a mihez csak egy kis bátorságra van szükség. Perger és társa felismerték őket; Sas Ferenc és Korbács György, kurdi lakosok voltak. A hallgatózók ekkor siettek haza és elhatározták, hogy másnap szólni fognak a két ember titkos beszélgetéséről a bírónak. És reggelre Tóth Jánostól 3 bárányt, Schmedek Mátyástól egy kaptár méhet, Papp Jánostól és Kintnek Jakabtól pedig egy pár ludat loptak el. Mikor a lopásokról Perger és társa értesültek, azonnal belátták, hogy a feljelentéssel elkéstek, hanem azért mégis bejelentették, hogy ők hallották, mikor a lopást a két ember megbeszélte. Ennek alapján azok ellen megindították a vizsgálatot; de a gyanuba vettek tagadják, hogy ők lennének a tettesek s eddig nincs is bizonyíték ellenük a feljelentők állításán kívül semmi.

Ezüst és chinaezüst étszerek gyűrűk, órák, monogrammok megvésését, mindennemű vésnöki munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Hoffman meséi.** Közepes számú közönség nézte végig a mai opera előadást, pedig általában el lehet mondani, hogy szebb publikumot érdemelt volna, mert az egész előadás ha kifogástalan nem is, de vidéki színpadon egészen jó volt. — De hát a sok rossz előadás, melyeket mostanában láttunk, a készületlenség és az igényeknek meg nem felelő előadások a premierok színrehozatalánál már annyira megszokottá tette a közönséggel, hogy a színházban feltalálható élvezet nem fog megfelelni várakozásainak, hogy közönsösen hagyja olyan előadás is, melynek

meghirdetése alkalmával más körülmények között talán vetélkednek egymással, hogy jegyet kaphasson. — Még *Odry* vendégfellepte sem bír elég varázserővel és e tekintetben már a közönséget terheli a részvétlenség, mert ha egy olyan művészt van alkalma meghallgatni, mint *Odry*, a kinek játéka elég kárpótlást nyújtana az esetleges rosszul játszó partnereiért is, a mire különben tegnap este nem volt szükség, mert mint jeleztük egészen kielégítő volt az előadás, kár elmulasztania ezen alkalmat. *Odrynak* játéka és éneke nem szorul dicséretre, az ő országos hirneve beigazolást nyert ma is, bizonyították ezt a gyakran felhangzó tapsok és éljenek. *Ligeti* Marinak különösen az első felvonásban volt nagy sikere, hatalmas hanganyaga kitűnően érvényesült annál a gépszerű előadásnál, melyet ez a rész megkíván s a többi felvonásokban is volt alkalmunk meggyőződni hangjának erős csengéséről, kitűnő koloraturájáról. *Réthy* Lina is nagyon jó Miklós volt, énekében mintha napról-napra több tisztaságot, hangjában folytonos erősbülést vennék észre. *Perényi* szintén hangjához való szerephez jutott, az ő hatalmas tenorjának ilyen alkalmak kellenek az érvényesülésre, a melyeknél teljes erejében kibocsájthatja. Különösen tetszett a 3-ik felvonásbeli trió, melyet zajosan megtapsolt a közönség, de nem azt, mely *Némethyvel* lett volna trióvá, ha nem duettnek hallatszott volna s trió mivoltát csak akkor gyanította az ember, ha látta, hogy az ő szája is mozog, bár megérthető hangot nem tudott produkálni. Jók voltak még

Hunyadi és *Borbély*, ez utóbbi igen jól játszotta Cochenil szerepét, bebizonyítva, hogy tehetsége van, csak dolgozni kell, hogy si kerek arasson. A karok összevágók, a zenekar kifogástalan volt s a rendezés is gondosságra vallott. (Tsi.)

○ **Bethlen Gábor pályája.** A magyar nemzet történetének kiváló alakjai között kétségkívül a legvonzóbbak és legrokonszenvesebbek egyike *Bethlen* Gábor erdélyi fejedelemé, kinek emlékét nemsokára Budapest fővárosunkban is a »tizek között« szoborral fogjuk megörökíteni a király ő felsége nagylelkűségéből. Az ő nagy politikai és hadvezéri pályájának kimerítő és igen tanulságos leírását találjuk a *Atheneum* r. társaság kiadásában megjelenő »A magyar nemzet története« című tiz kötetes nagy munka (milleniumi kiadás) hatodik kötetében, melyből most jelentek meg a 135., 136., 137., 138., 139. füzetek, melyekben *Angyal* Dávid remek tollával *Bethlen* Gábor utolsó éveiről, az öröksége körüli versengésről ír s ezzel ezt a nagy korszakot, melyet méltán *Bethlen*-korszaknak lehet nevezni, letárgyalja. Ezek a füzetek is tele vannak igen érdekes szövegekkel, egykoru arcképekkel. A pompás mellékletek közül kiemeljük: »*Bethlen* Gábor és kora« *Lotz* Károlynak az Akadémia palotájában levő falfestményről vett fénynyomatu képet; »*Frigyes* cseh király fiának keresztelője« című egykoru rézmetszet után készült képet; továbbá »*Csatajelenet* a XVII. század elejéről« rendkívüli érdekes színnyomatu képet egykoru miniatura után; »*Vajda-Hunyad* a *Bethlen* bástyával« stb. Egyes füzet

ára 30 kr. Kapható minden könyvkereskedésben. Előfizetés negyedévre 12 füzet 3 frt 60. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr.

Törvénykezés.

§ **Sokac Othello.** *Ivicsin* Milo sokac leányt bántotta a zöld szemű szörnyeteg. Nem hitese felesége, csak szeretője az a gyermekképző csinos kis leányasszony, a kivel az ő szokásuk szerint csak úgy pap nélkül kötöttek ideig-óráig tartó házasságot, a mi azonban nem akadályozza meg az ifju próba-férjet, hogy ne követelje meg a hűséget még talán nagyobb mérvben, mintha törvényes házasságban élnének. — Megesett egy vásáron, hogy a menyecskének kedveskedni akart valamelyik udvarlója s megajándékozta 10 kr. ára édességgel, amit az szives mosolylyal fogadott, hiszen nem is nő, ha nem hizelegne hűségének, hogy tetszik valakinek s meg ne engedne egy kis kacérságot azzal szemben. — *Ivicsin* Milót azonban bántotta a dolog nagyon és amint haza értek, előfogta a menyecskét és megverte, de úgy, hogy 30 napig nyomta az ágyat utána. — Mikor aztán felgyógyult a menyecske, bepanaszolta a törvényszéknél, a mely a tegnapelőtt tartott tárgyalásán 6 heti fogházat rótt ki a féltékeny *Ivicsin* Milóra, a mely büntetésben az megnyugodván, az ítélet jogerőre emelkedett.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

HATODIK FEJEZET.

Március vége felé *La Ferlita* *Lisszabon*ba helyezték át. Ezen alkalomból a grófné bucsu-teaestélyt adott, melyre meghívta *De Rancy* vicomte-ot a nejével, *Collit*, *San Damianot*, *Grandi* asszonyt és még néhány más ismerősét. *Giorgiot* utoljára hagyta.

Addio! mondta bucsuzásakor *Nata*, kezét szorítva *Giorgio*val. A viszontlátásra. Mert még viszontlátjuk egymást. Ugy-e, igen?

— Bizonyosan.

— És vajjon hányszor fogunk még találkozni? — szökölt elmélázva *Nata*; szomorúság volt a hangjában.

— Mikor utazik el? — kérdezte néhány perc múlva és most már ismét szoborszerűen nyugodt volt az arca.

— Három, négy nap múlva.

— *Portugália* szép ország; bizonyára jól is fogja magát ott érezni.

Beszélgés közben a kertre vezető üvegajtóig értek s míg *Giorgio* a válás miatt panaszkodott, a grófné homlokát a hideg üveghez szorítva, hallgatta. *Giorgio* elképedt. Hirtelen tekintett *Natára* és észrevette, hogy két nagy, nehéz könyecsepp gördül végig az arcán. Mit jelent

ÖTÖDIK FEJEZET.

La Ferlita fölötte csudálkozott volna, ha valaki azt mondja róla, hogy udvarol a grófnének. Pedig nagyon is bizalmas viszony fejlődött közöttük. Gyakran reggelizett négy szemközt *La Ferlita* *Natával*, de sohasem jutott volna egyiküknek sem eszébe, hogy valamikor még szeret-hetik egymást.

— Óh, ha én férfi lehetnék! — sóhajtott egyszer *Nata*. — Mit gondolsz, milyen férfi válnék belőlem! Semmi esetre sem olyan, mint ön, szegény *Giorgio*om, kacagott a grófné — de a nevetést elfullasztotta a köhögés.

Egy estén, valami bálon voltak együtt, a kotillon zürzavarában, hirtelen *Giorgio* kezébe csusztatta a kezét. A halántéka piros volt, a szeme csillogott, a keze száraz és forró.

— Észrevette, hogy *Brenti* udvarol nekem? — kérdezte tőle.

— Szegény *Brenti*! Nem szeretném, ha rólam is ilyen gunyos mosolylyal mondaná el valamikor ugyanezt.

— Tetszik nekem az udvarlásának módja — mondta, vállat vonva. Nézze csak meg jól ezt a fiatal embert; ott áll az ajtó mellett. Tekintsen a szemébe! És nem mozdul egész este. Nem lehet idősebb tizenöt eszten-

Közgazdaság.

□ **A gabona-zsizsik irtása.** A földművelésügyi miniszterium az állami rovarvadász állomás által megírta népszerű előadásban, hogy mint kell irtani a gabona egyik veszedelmes ellenségét, a zsizsiket. A füzetet ma leküldte a városnak is, hogy osszák szét a gazdák között.

□ **Állatforgalmunk korlátozása.** A földművelési miniszter közlése, hogy a horvát-orosz kormány sertésvész miatt a sertéseknek bevitele többek között Baranya, Somogy és Zala vármegyékből és területükön lévő városoktól tilos.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Hegedüs Sándor beterjesztette a pénzügyi bizottság jelentését a költségvetésről; Heltai Ferenc pedig a statisztikai hivatalról szóló jelentést tette le a Ház asztalára.

Dániel Ernő báró, kereskedelmi miniszter, felelt ezután Olay Lajosnak a külföldi munkásokra vonatkozó interpellációjára. Olay és a Ház tudomásul vették a választ.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök Várossy Mihály interpellációjára válaszolt a 48-as honvédek nyugdíja tárgyában. Kijelentette, hogy az igazolásra kitűzött végső határidőt nem vonja vissza, mert sokan visszaéltek a hon-

védnévvel és a honvédegyletek derűre-borura igazolnak mindenkit, aki nem is volt honvéd. Várossy a választ nem vette tudomásul, de a Ház igen.

TÁVIRATOK.

— **Harc Délafrikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Délafrikában öldöklő harc folyik a benszülöttek és az angolok között. Bassutoban az angolok elfogták Amasufa király fiát, a ki azonban visszaszökött atyjához. Ez erre 15.000 emberrel az angolok ellen vonult, kiknek 20.000 embere — köztük az elűzött lesopodi király serege is — megütökött Masufa seregével és azt szétszórta. A lesopodi király vadul üldözi a megvert ellenséget.

Zendülés egy községben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A biharmegyei Bagamér községben a jegyző az adóhátralékokért a lakosokat megzálogolván, egy földmiveshez is betért zálogolás végett. A földmives hivatkozott kifizetett adójára és nem engedte kukoricáját elvinni. Midőn erőszakkal elvették tőle, bántalmazta a csendőröket s az egyik csendőr kénytelen volt ellenében fegyverét használni és szuronyával megszurta. A lakosság ezt megtudva, az egész községben fenyegető állást foglalt el és a zendülés oly veszedelmes jellegűt öltött, hogy Debrecenből egy század katonaságot kellett a községbe küldeni a rend helyreállítása végett.

— **Párisi szenzációk** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban Picquard ezredes elfogatása óriási szenzációt keltett. Ma hajnalban egy kiküldött ezredes megjelent lakásán s álmából felkeltvén, felszólította, hogy üljön a kapu előtt várakozó katonai rabkocsiba. Picquard előbb beszélni akart a házmesterével, de nem engedték meg neki. Erre ezt kiáltotta:

— Látom, hogy milyen eljárást használnak velem szemben. De jogtisztelő ember vagyok s így engedelmességek!

Erre elvitték. Most a Valerien-erődben őrzik és hétfőn összeül a bírói ankét, mely fölötte itélni fog. A másik szenzáció, hogy Eszterházyt törölték a francia hadsereg listájából és erről hivatalosan értesítették tegnap este. A „Temps“ írja, hogy Walsin-Eszterházy a mai naptól fogva nem tagja a francia hadseregnek. Más forrásból azt jelentik, hogy Eszterházy maga kérte nyugdíjaztatását.

A párisi szenátus mai elnökválasztásánál Scheurer-Kesztnert nem választották meg alelnökké. A kamra mai ülésében Mungróf interpellált Zola Emil tegnapi nyílt levele miatt. Meline miniszterelnök válaszolta, hogy érti a felháborodást, melyet a hadsereg fejei és a katonai bíróság tagjai ellen szórt gyűlöletes rágalomok keltenek. A katonai bíróság tagjai lelkiismeretük teljes szabadságával ítélték. A kormány osztozik a felháborodásban s éppen ezért elhatározta, hogy

dősnél. Szép kor! Szeretném, ha a szive dobogását hallhatnám, mikor rátekintek. Tetszik nekem a félnépsége és a tüzes pillantása.

— Hallgasson, észrevette, hogy róla beszélünk.

— És milyen jól esik ez, a szegény kicsikének! Higyje meg, már arra is gondoltam, hogy elmegyek mellette s anélkül, hogy a szemébe néznék, a táncosok forgatagába keveredve, lopva megszorítom a kezét.

— Akkor jobban teszi, ha mindjárt megszőkíti.

— Miért is ne? — felelte idegesen mosolyogva. Vannak olyan perceim, amikor érzem, hogy a tatárvérem a szivemből a fejembe fut.

— Annyit mondhatok, hogy az ilyen kalandoskák nem volnának inyemre, ha a kedvesévé lennének.

— Igaza lehet. De hiszen ön nem a szeretőm és nem is lesz soha azzá. Mi már csak jó cimborák maradunk és semmi egyebek, ugy-e bár?

Nata a fejébe vette, hogy beleszeretett a Variété-színház egyik kötél-táncosába. La Ferlita észrevette egy estén, hogy a grófné, a kinek a páholyában volt, nem veszi le látcsövét a komédiásról és mint jó cimborája, éles megjegyzést kockáztatott meg e miatt.

— Látja, milyen igaztalanok maguk, férfiak — felelte Nata. Ha maguknak egy ballerina megtetszik, körülrajongják és vörösre tapsolják a tenyerüket. És ha nekünk asszonyoknak megakad a szemünk egy szép férfiun, aki véletlenül csepürágó komédiás, mindjárt megszólunk bennünket a bizarr izlésünkért. Hát nem azért járunk a muzeumba, hogy Apollot és Bachust megcsodáljuk? Nézze meg jól ezt az embert. Olyan arányos a

teste, mintha szobor volna. Az előszobámban ugyan nem tűrném meg, de a kötélén ha jár, megcsodálom.

Ezuttal ugyan komolyan zsörtölődött La Ferlita, de Nata keveset törődött a boszuságával. Ő, aki sohasem szokta tetszésének hangos jelét adni, egyre tapsolt és le nem vette szemét a szegény ördögről, aki észrevévén, hogy az előkelő hölgy milyen kitüntető figyelemben részesíti, olyan zavarba jött, hogy lebukfencezett a kötélről.

— Látja, ez a dicsőség! — jegyezte meg vidáman Giorgionak, aki maga is nevetett a fura bukfencen.

Zola levelét megküldi a büntető bíróságnak. Zola különben maga is kéri levelében az intézkedést. A kormány meg fogja védelmezni a hadsereg becsületét és a bírák tekintélyét.

A párisi lapok többsége legélesebben rosszalja Zola levelét, még azok is, melyek regényeit szokták közölni; más lapok ellenben üdvözlők. A „Rappel“ kiáltványt közöl, melyben a Dreyfuss-per revízióját követeli. Mintegy száz tudós, író és művész irták ezt alá, köztük Anatole France akadémikus is. Hir szerint szenzációs letartóztatások várhatók. Beszélnek, hogy Zolát már e hó végén esküdtszék elé állítják.

— **Meghalt tudós.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szathmáry György, kultuszminiszteri tanácsos, veterán tudós, ma meghalt.

Szerkesztői üzenet.

Sz. S. vendéglős, Pécs. Igaza van, ha megütözik azon, hogy a város még most is Aidinger János polgármester aláírásával ellátott hirdetményeket küldöz akárki nyakára. A korcsmai hitel szabályozása tárgyában a városi közgyűlés által még 1883-ik évben hozott szabályrendelet azonban még most is érvényes s az ellen sem lehet senkinek kifogása, ha a városi hatóság ezt a szabályrendeletet az érdekelteknek újból való kézbesítés által emlékeztetükben felfrissíti; de az is bizonyos, hogy ezt a mostani polgármester aláírásával kellene tennie. És ezt meg is tehetne volna, mert a beküldött hirdetmény, mint a nyomdajelzésből kitűnik, újra lett nyomtatva s így semmi szükség arra nem volt, hogy azon régi polgármester neve figuráljon.

Nyilt-tér.*)

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antirheumai és antiarthritikai vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító köszvény és csuszál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálattért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas köszvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalmakban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven át minden időváltozáskor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyam szemlátomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testerőm banyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, habár már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné,
alezredes neje.

Kapható: Pécsen,

Sipócz István gyógyszerész urnál.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzáva.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos-
féle
valódi tisztított

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerésztárában.

Pécsen kapható: Sipócz István, Zsiga László gyógyszerésztárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztr.-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utáztatok hatóságilag nyomoztatnak.

21938. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Iványi községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket bezárólag hat hónap alatt, vagyis **az 1898 évi július hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi július hó 15-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsen, 1897. évi december hó 30-án

Bogyay Pongrácz
kir. törvszéki bíró.

A Dr. EGGER féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyák-hártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét. 2-3 üveg használata a legmakacsabb bajt természetesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Ügyes fiatal ember

ki a

könyvvitelben

jártas, alkalmas zást nyer egy nagyobb kereskedő háznál, magyar, német és horvát nyelven levelező előnyben részesül.

Írásbeli ajánlatok a kiadóhivatalban.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiállhatatlan »bőrviszketeg« jótállás mellett, még a legsúlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít a »Dr. Hebra sömörirtó«-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat forint o. é. előre beküldéssel (lehet levélbélyegeken is) vagy utánvétel mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Czim: St Marien-Droguerie, Danzig (Deutschland.)

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsen, országút 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
Zongora kereszt hurokkal
Zongora öntött kerettel
Zongora vashangolókkal
Zongora kereszt hangfogókkal
Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

PSEPHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt általános labdacscok név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacscok csodás hatásukat észreveszen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacscok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő házi-szerből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacscok házi szerül ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-savarek, májbajok, kólika, vértelulások, aranyér, bél-telenség s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak véréregényeség s az abból eredő bajknál is: így sápkóránál, idegességben, származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacscok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák, és eunek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

Ezen vértisztító labdacscok csak a Pserhofer J.-féle az »Arany birodalmi almához« címzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a készíttetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacscot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 kr. kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 30 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr. kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacscok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csak a Pserhofer J.-féle vértisztító labdacscokat követelni és csak azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacscok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csak néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacscokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacscáiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacscái csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacscái kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacscái engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacscok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Kuifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én
Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórsgban, már életét is megunta,

Bernhardi alpesifü liqueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, 1/4 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 3/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagszaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzaggyatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalsam, Pserhofer J.-től. 1 üveg 50 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor- és bélbetegségeknél.

Kola-elixir vagy bor, 1 liter 3 frt, 1/2 liter 1 frt 60 kr., 1/4 lit. 85 kr.

Golyva-balsam, Pserhofer J.-től. Kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek,) Pserhofer J.-től megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-szer. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Védve védjegy által. Védjegy utánzása szigoruan büntetettik.

PSEPHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“ BECS, I., Singerstrasse 15.

melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacscáiból s azoknak állandó használatát folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alúírott ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacscáiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacscok értéke felett és azokat a hol csak alkalmas nyílók, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacscáiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacscáinak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacscok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Útifüvedv, Pserhofer J.-től, egy kitűnő házi-szer hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelerczéve 2 forint.

Általános tapasz Steudel tartól. Útés és szűrés által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyuladt mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-től. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különleges- ségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszer- zettetnek. — Postai megrendelések a leg- gyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.